630/01

Den 22. oktober 2001 blev i sag nr. 55.201:

xxxx xxxxx
xxxxxxx xxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet
Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte ménerstatning efter et ulykkestilfælde den 11/10 1998.

Klageren har ved et fald beskadiget ryggen.

Arbejdsskadestyrelsen har den 22/5 2000 vurderet klagerens méngrad til 5%. Selskabet har udbetalt den hertil svarende erstatning på 20.000 kr.

Klagerens advokat gør gældende, at méngraden bør fastsættes til 12%, subsidiært 8%.

Der foreligger en speciallægeerklæring af 4/2 2000, hvori det hedder: "Objektivt Går upåfaldende, sidder stille under anamneseoptagelse. Klarer af- og påklædning, er lidt besværet ved foroverbøjning. Columna: Ganske let torakal venstrekonveks skoliose, noget lige leanderyg ved foroverbøjning, i øvrigt god bevægelighed såvel ved sidebøjning som ekstension. Strakt benløftstest udløser smerter i lænderyggen ved 70-80º, god psoaskraft uden ømhed over muskulaturen. Egale underekstremitetsreflekser, egal kraft og tonus samt normal sensibilitet. Patienten er udtalt øm over de nederste 3 lumbale fa-

cetled, specielt over højresidig facetled 3, hvor der samtidig føles en let forskydning ved foroverbøjning. Resumé Det drejer sig om en 35-årig mand, som d. 11.10.98 kom til skade ved tilkobling af trailer. Skaden var ifølge medfølgende beskrivelse et facetledssyndrom. Skadelidte har siden ulykken haft lave lændesmerter med dagligt medicinforbrug. Objektivt findes lændefacetledsdysfunktion. /lumbago m54.5/ Konklusion Der findes en overensstemmelse mellem patientens klager og de fundne forandringer. Tilstanden er medicinsk stationær. Det kan på det foreliggende ikke afgøres, om ulykkestilfældet har haft afgørende betydning for udviklingen i patientens rygsmerter. Der findes dog et klart tidsmæssigt sammenfald, som styrker mistanken om dette."

I en udtalelse af 10/8 2000 fra klagerens egen læge, hedder det: "De periodiske ryghold er trods dette tiltagende og patienten har nu ved flere konsultationer udtrykt bekymring over hvor længe han vil kunne klare sit arbejde. Der er derfor sikre tegn på daglige middelsvære rygsmerter og bevægeindskrænkning idet han har svært ved at klare sit arbejde som kranfører, der er minimalt rygbelastende."

Selskabet har påberåbt sig, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for parterne, idet det i forsikringsbetingelserne hedder: "Hvis en af parterne forlanger det, fastsættes invaliditetsgraden af Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse i så fald er bindende for begge parter."

Klagerens advokat har hertil bemærket: "Alka Forsikring henviser til afsnit 10 i forsikringsbetingelsen, hvoraf det fremgår, at Arbejdsskadestyrelsens afgørelse er bindende for begge parter. Det fremgår ikke, at de er endelige."

Dette finder advokaten medfører, at der skal sluttes modsætningsvist i forhold til Højesteretsdommen refereret i Ugeskrift for Retsvæsen 2000 side 1152.

Nævnet udtaler:
Efter nævnets praksis anses en bestemmelse som den af selskabet påberåbte for en gyldig voldgiftsklausul. Det af advokaten anførte giver ikke nævnet grundlag for at ændre denne praksis.

Da den af Arbejdsskadestyrelsen fastsatte méngrad herefter må lægges til grund,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand